

личны думы ставахъ между Гръци-ты, докль баше живъ още той Монархъ, за неговъ-тъ смръть; дору и истый Императоръ съ удоволствие слушаше прѣдказванія-та на нѣкой си звѣздоброецъ Іоанна, за скорж-тъ смръть на Царя; съ еднаж думъ, всичкы-ти виждахъ въ тѣхъ смръть спасеніе и конецъ на бѣдствія-та, които тръпяше Имперія-та въ продълженіе-то на негово-то царуванье. И така Византійци-ти приимахъ живо участіе въ промѣненіе-то на Българско-то Правителство; зачто-то тии чѣствовахъ, че опасность-та отъ съсѣднѣхъ Дръжавъ най много ся усилюва тогава, когато тая Дръжава ся управлява отъ мѣжъ проицателень, мѣдръ, юнакъ, за това тѣхный интересъ е былъ да ослабятъ Българіж, (макаръ кой не знае, че агнета-та ставатъ на лъвове, ако гы командова лвъ)? И могатъ ли направи нѣкожъ голѣмъ работъ, ако гы командова агне?); и така тѣхный интересъ стана единъ съ интереса на властолюбивый Сурсувула. Неговы-ты тайны сношенія съ Византійско-то Правителство отворихъ му пѣтя да надвие; зачто Императоръ-тъ съ всичкы-ты си Патрици отъ все срьдце желаяхъ да видятъ на Българскый престолъ недораслый Петра, нежели одного отъ юнашкы-ты му братія.

Трѣбва да полагаме, че въ това врѣмя е живяла още удовляла-та Царица, майка-та Петрова и мащиха на обидены-ты Князове. Всичко, както ся видяше, ся склоняваше на странж-тъ Петровъ; да ли' можемъ сяка, че Царица-та не е покровителствовала планове-ты на свой братъ и работъ-тъ на свой сынъ?

И така работа-та достигна до тука, че на Петра ся закъя Царство-то, а Князове-ти трѣбваше да постъпятъ въ Царскъ службъ; а имянно: Иванъ и Михайлъ станали Господари на нѣкои области, а на кой имянно, Гръци-ти ни не доказахъ. А Боянъ, по' малкый отъ тѣхъ, прѣдпочете да живѣе, като частный человекъ. Като приимаше колко-то доходы му ся падахъ, той ся прѣдаде на свож-тъ склонность (въ кож-то той подражяваше покойный си баща) къмъ наувы-ты и Словесность-тъ, а най много на поезіж-тъ и на **музыкъ-тъ.**